

Internationale
Oecumenische
Vredesdienst

EIRENE

Afrika

EIRENE Vredesprojecten bij de "Grote Meren"

Ontwikkelingssamenwerking

Sinds 2007 werkt EIRENE samen met lokale partners voor de ZFD (Ziviler Friedensdienst, Burgerlijke Vredesdienst) in de regio van de grote meren (Burundi, Rwanda, Congo). In de drie landen hebben decennialang verschillende oorlogen en burgeroorlogen gewoed, die vermoedelijk aan meer dan 5 miljoen mensen het leven hebben gekost.

Er is echter nog geen sprake van vreedzame verhoudingen. In Burundi zijn na gevechten in het voorjaar van 2008 de onderhandelingen tussen de regering en de rebellen nog niet afgesloten. Op het platteland heerst nog grote onzekerheid. Roof, verkrachting en moord zijn helaas aan de orde van de dag. In het oosten van Congo maken krijgsheren en milities, die handelen in goud, coltan en mineralen, in grote gebieden nog altijd de dienst uit en terroriseren de bevolking. Meer dan een miljoen mensen zijn daar van huis en haard verdreven, zonder de mogelijkheid om naar huis terug te keren.

De aanleidingen en gevolgen van de oorlogen zijn in alle drie landen merkbaar. Een crisis in het ene land kan leiden tot een ramp voor de gehele regio, wat in het verleden vaak is voorgekomen. Daarom heeft EIRENE bewust voor een regionale benadering gekozen, die betrekking heeft op de conflicten in alle drie landen en zal bijdragen aan het sluiten van grensoverschrijdende vredesverdragen.

Een belangrijke taak van het coördinatiepunt in Bujumbura (Burundi) is derhalve het leggen van grensoverschrijdende regionale contacten. In september 2007 werd ter plekke een specialist gestationeerd, en na het opzetten van een administratieve basis konden de eerste activiteiten voor met name jongeren en vrouwen in de regio worden georganiseerd. Het arrangeren van een grootschaliger ontmoeting voor jongeren in de regio is hierbij een belangrijk doel. In Rwanda en Congo wordt met scholieren samengewerkt en in Burundi met een grote padvindingsorganisatie.

Opsporen van diamanten in Afrika

De activiteiten staan in het teken van verzoening en de opbouw van een gemeenschappelijke toekomst. In samenwerking met de Burundese organisatie Nduwamahoro (Werkers voor de Vrede) ondersteunt een EIRENE-vredesspecialist lokale vredescomités in het zuiden van Burundi. Het vreedzame samenleven van de Hutu- en Tutsigemeenschappen na een bloedige burgeroorlog neemt hierbij een belangrijke plaats in. Het gebrek aan land en armoede zorgen voor moeilijke werkomstandigheden.

De herintegratie van 300.000 burgeroorlogvluchtelingen, die vanuit Tanzania naar huis terug willen keren, vormt hierbij een bijzondere uitdaging. Aan de overzijde van het Tanganyikameer, in Zuid-Kivu (Congo), ondersteunt EIRENE-vredesspecialist Nicole Poisonnier een vredesnetwerk van 26 Congolese organisaties met verschillende etnische achtergronden. Het CCAP (Comité de Coordination des Action pour la Paix – Coördinatiecomité voor vredesprojecten) heeft in het verleden tussen Bembe – en Banyamulengemilites bemiddeld en tracht haat en wantrouwen tussen de verschillende gemeenschappen te verminderen. Daarnaast komt het CCAP tussenbeide in concrete conflicten en probeert het door preventieve maatregelen het geweld te af te laten nemen.

vervolg op pagina 2

Inhoudsopgave

Ontwikkelingssamenwerking

- Vredesprojecten aan de Grote Meren p. 1
- EIRENE Nederland bedankt Jeroen p. 2

EIRENE Nederland

- Brief van Paul den Hartog p. 3
- ALV en Vrijwilligersuitje p. 4
- Hielke Wassenaar loopt avondvierdaagse p. 4
- Malte gaat stoppen p. 5

Vrijwilligerswerk buitenland

- Interview met Jacob Koorn p. 5
- Ine kijkt terug op haar dienst p. 6

EIRENE Internationaal

- Pinksterconferentie 2009 p. 7

Burgervredeswerk

- Politieke Debat over Europa p. 8

Voorwoord

*Beste lezers
en lezeressen,*

De zomer staat weer voor de deur. Mensen maken zich op om naar verre of minder verre oorden af te reizen om even de zinnen te verzetten. Tot zichzelf te komen. Iets anders van de wereld te zien. Er even helemaal uit te zijn.

Juist in deze periode zult u waarschijnlijk iets herkennen van de voorbereidingen van onze nieuwe vrijwilligster Emsi Hansen die zich aan het voorbereiden is op haar aanstaande vertrek naar de Verenigde Staten. In de volgende nieuwsbrief kunt u dan lezen over haar eerste ervaringen.

Deze EIRENE-nieuws is echter vooral gevuld met verhalen van vrijwilligers die niet vertrekken maar juist terugkeren. Jeroen Roovers keert na 8 jaren terug als ontwikkelingswerker uit Niger. Jarenlang heeft hij ons trouw via EIRENE Nieuws op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen in Niger. Elke keer als hij met zijn jonge gezin weer even een paar weken in Nederland was, was hij ook bereid om naar Utrecht af te reizen om even bij te praten met bestuur en medewerkers van EIRENE Nederland. We zijn met hem in gesprek over een activiteit om het einde van zijn dienstbetrekking met EIRENE nog even goed onder de aandacht te brengen.

Ook Jacob Koorn is teruggekeerd van zijn vrijwilligersproject in Burkina Faso. Hij heeft daarover een enthousiaste presentatie gehouden na afloop van de algemene ledenvergadering. Voor de lezers die daar niet bij aanwezig konden zijn heeft Liseth Meijer hem een interview afgenomen dat in deze EIRENE Nieuws is opgenomen.

Tot onze spijt is Ine Zuurmond ook al weer naar Nederland teruggekeerd. Zij was heeft bijna een jaar in de Verenigde Staten gewerkt, maar moest haar vrijwilligersdienst voortijdig beëindigen vanwege onvoorziene ontwikkelingen in familiale kring.

Het meest ingrijpend voor EIRENE Nederland zal echter de terugkeer van Malte Hakemann zijn, die vanuit Duitsland voor EIRENE een vrijwilligersdienst op het kantoor van EIRENE Nederland en Kerk en Vrede uitvoerde. De wetenschap dat Thomas Clausen zich in de omgeving van Hamburg aan het voorbereiden is voor zijn vertrek naar Nederland waar hij vanaf augustus de plek van Malte zal innemen, verzacht die pijn lichtelijk.

We wensen u een goed voorbereid vertrek, een behouden terugkeer en bovenal een goede zomer.

Jan Schaake

Bestuurslid Eirene Nederland

vervolg van pagina 1 Het CCAP geldt vooral als goed voorbeeld en laat zien dat samenwerking tussen verschillende ethnische groepen mogelijk is.

In delen van het interventiegebied van het CCAP, maar ook in delen van Rwanda en Burundi is het radiostation Radio Maendeleo (Vooruitgang) uit Bukavu, de hoofdstad van Zuid-Kivu aan het Kivu-meer, goed te ontvangen. Hans-Jörg Enz, vredesspecialist en journalist, is daar sinds april 2008 actief. Het radiostation is een gemeenschappelijk initiatief van verscheidene lokale organisaties en is sinds het begin van de jaren '90 in de lucht. Hans-Jörg Enz ondersteunt de radiojournalisten bij de ontwikkeling van het vredesjournalisme in de regio. Ook werkt hij actief samen met groepen luisteraars, die hun eigen radio-uitzendingen produceren en daarmee de 'stem van het volk' laten horen.

In de toekomst zal nog een vredesspecialist worden geïnstalleerd, die zich voornamelijk zal richten op het werken met vrouwen in de regio. Duizenden vrouwen werden en worden slachtoffer van geweld. Lokale vrouwenorganisaties maken met een groeiend zelfbewustzijn aanspraak op het mensenrecht op lichamelijke integriteit en een legitieme plaats voor vrouwen in de maatschappij. Maar er is meer – vrouwen leveren al een grote bijdrage aan de vredesinspanningen in de regio en zijn een belangrijke sleutel voor verzoening en wederopbouw. EIRENE hoopt in de nabije toekomst deze dynamiek te kunnen ondersteunen.

Christoph von Edig

Coordinator Burundi EIRENE International

Jeroen Roovers 8 jaar in dienst van EIRENE in Niger

Volgens mij is het nog niet eerder voor gekomen dat een Nederlandse ontwikkelingswerker acht jaar actief was voor EIRENE Internationaal.

In het voorjaar van 2001 vertrok Jeroen met zijn vrouw Sylvia en hun peuter Xavier naar Niger.

Jeroen en ISS-vertegenwoordigers voor een onthuld voetbalveld

Jeroen had al ervaring opgedaan in Mali en ging nu werken voor het project Kookari. Praktisch komt het er op neer om met dorpsgemeenschappen te bekijken hoe de situatie nu is en hoe men het zou wensen in de toekomst. Dan kijkt men samen wat er moet veranderen en hoe men dat het beste aan kan pakken. De mensen kijken welke middelen en mogelijkheden zij zelf hebben, vervolgens maakt men de plannen. De dorpingen zijn ingeschakeld en dragen ook de verantwoording voor het project.

Het project is succesvol geweest en is vorig jaar overgedragen aan de lokale bevolking. Jeroen heeft nog een jaar andere taken voor EIRENE gedaan en is nu van plan elders ontwikkelingswerk aan te pakken.

vervolg op pagina 3

In al die jaren hebben we regelmatig contact gehad met Jeroen. Heel vaak heeft hij interessante stukken geschreven voor onze Nieuwsbrief.

Naast zijn werk voor EIRENE heeft hij zich met veel energie ingezet voor de sport ter plaatse. Het begon met volleybal, maar wat later startte hij ook een atletiekclub, die mee deed aan nationale wedstrijden en prijzen won. Dit leidde tot het oprichten in Nederland van een echte stichting 'Afrika Sport' in 2003, die de activiteiten op sportgebied van Jeroen en lokale sport initiatieven in Afrika ondersteunt.

Een grote groep Nederlanders ondersteunt de sportactiviteiten. Ook de atleten die door de in Dosso opgerichte club AS Les Volcans getraind worden, boekten nationaal veel succes. Zo mocht in 2004 en in 2008 een atlete van de club Niger vertegenwoordigen bij de Olympische spelen. Jeroen heeft ook regelmatig de coördinatie van EIRENE Internationaal in Niger waargenomen op momenten dat dat nodig was. Hij heeft zich ingezet voor het vieren van het jubileumjaar in Niger en een herinneringsboekje samengesteld.

Het is geweldig wat hij in al deze jaren voor EIRENE en voor Afrika Sport heeft gedaan.

Wij danken hem hartelijk in de eerste plaats voor zijn inzet in Niger voor EIRENE maar ook voor de prettige wijze waarop hij ons al die jaren informeerde over de situatie daar.

Wij wensen hem, zijn vrouw Sylvia en hun twee kinderen nog vele goede jaren toe in hun volgende project in Afrika.

Jet Visser-Romijn
Bestuurslid EIRENE Nederland

Van de Voorzitter

Met de zomer voor de deur zijn er altijd nog een aantal taken af te wikkelen, alvorens wij aan de vakantie gaan denken. Vaak zijn dit een aantal administratieve taken, maar altijd is het ook weer het afscheid van een bureauvrijwilliger. Malte Hakemann gaat ons weer verlaten. Dat is altijd spannend.

Aan de ene kant is het weer leuk een nieuwe medewerker te zien, aan de andere kant is het toch weer het loslaten van het vertrouwde. Ook het afscheid zelf speelt een rol. We hebben toch weer een jaar met elkaar mogen optrekken. Zijn opvolger staat al in de startblokken en wij hopen met hem weer een leuke enthousiaste drijvende kracht op het kantoor te hebben.

Op dit moment zijn we bezig met de werkgroep 20-35 in oprichting. Dit is een groep enthousiaste jonge mensen, die met elkaar nadenken hoe we EIRENE meer bekendheid kunnen geven en hoe wij, vooral naar de toekomst, dingen gaan doen en de mensen om ons heen meer kunnen interesseren voor ons werk. De naam "werkgroep 20-35" heeft een dubbele betekenis. Aan de ene kant de leeftijd van de mensen, die daar zitting in hebben. Aan de andere kant een jaartal dat ver in de toekomst ligt, een horizon waar deze groep zich strategisch op kan richten.

Tijdens de Algemene ledenvergadering kregen wij, nadat de officiële vergadering plaats had gevonden een bijzonder leuke presentatie van Jacob Koorn over zijn dienst in Burkina Faso. We waren met een groep van bijna 30 mensen bijeen en het is heerlijk om te zien waar we al het werk voor verrichten en wat wij samen met elkaar, en daar bedoel ik dan ook al onze leden mee, tot stand kunt brengen. Dan voel je hoe belangrijk het is om door te gaan en de moedige mensen, die naar het buitenland trekken, te ondersteunen.

Ine Zuurmond is ondertussen weer terug in Nederland. Zij heeft haar dienst moeten inkorten vanwege persoonlijke omstandigheden. In haar laatste nieuwsbrief, en vooral op de foto, zagen wij ook wat zij heeft verricht. Mensen, in dit geval jonge vrouwen, die een moeilijke fase in hun leven doormaken, die door haar ondersteund werden. Ik wens haar vanaf deze plek veel sterkte in de komende tijd en bedank haar voor haar werk.

Ik hoop op een mooie zomer, zodat we weer de energie krijgen om het volgende seizoen in te gaan. Ik wens U veel leesplezier met deze nieuwsbrief.

Met vriendelijke groet,

Paul den Hartog
Voorzitter EIRENE Nederland

Een volgepakte dag

Op zaterdag 16 mei hield de vereniging EIRENE Nederland haar jaarlijkse algemene ledenvergadering

Dat, zoals voorzitter Paul den Hartog bij de behandeling van het jaarverslag opmerkte, de vereniging toch langzaam maar gestaag een zekere groei doormaakt, was ook te merken aan de opkomst op deze vergadering. Waar we vorig jaar al meer leden mochten verwelkomen dan de jaren daarvoor, daar was nu ten opzichte van vorig jaar een groei waarneembaar van 120%. Dat betekent vanzelfsprekend dat er op deze ledenvergadering leden waren die nooit eerder een ledenvergadering hadden meegemaakt. In de praktijk bleek dat zowel om mensen te gaan die al jaren lid waren als om mensen die

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

net dit jaar tot het ledenbestand van EIRENE Nederland waren toegetreden.

De nadruk die ik in het bovenstaande op het aantal deelnemers leg, weerspiegelt het belang dat we als bestuur hechten aan het feit dat de ontwikkelingen die we de afgelopen jaren in gang hebben gezet door de leden van de vereniging gedragen worden en dat we de successen die we daarbij boeken ook samen kunnen delen. De onderwerpen die met name naar aanleiding van het jaarverslag 2008 en het jaarplan 2009 op tafel kwamen, zullen voor een regelmatige lezer van EIRENE Nieuws niet nieuw zijn: de jubileumviering in januari 2008, de Pinksterconferentie, de publiekscampagne burgervredeswerk, de herstructurering van EIRENE Internationaal, de teruggekeerde en nieuw uitgezonden vrijwilligers en het rechtswinkelproject in Estelí passeerden de revu. De meerwaarde van zo'n ledenvergadering ligt echter in de vragen die gesteld worden en de wat specifiekere antwoorden die gegeven kunnen worden. Door de groei van het aantal aanwezigen én van het aantal te bespreken activiteiten bleken we er echter niet in te slagen om de ledenvergadering binnen de geplande vijf kwartier te houden.

En dat was eigenlijk wel nodig, want tijdens de lunch verdubbelde het aantal mensen in de Doopsgezinde Kerk aan de Utrechtse Oudegracht met 12 leden van de ondersteuningskring van Jacob Koorn en andere belangstellenden die samen met de reeds aanwezige EIRENE-leden een levendige presentatie kregen van het werk dat Jacob de afgelopen anderhalf jaar via EIRENE heeft uitgevoerd in Burkina Faso. Zijn enthousiaste verhaal over het project ICCV Ouagadougou, een centrum waarin jonge kinderen worden opgevangen, werd via een beamer ondersteund door een groot aantal

foto's en achterin de zaal lagen een aantal artikelen uit Burkina Faso waarvan een deel bestemd was voor de verkoop waarmee het project financieel gesteund werd.

Voor een groot deel van de aanwezigen was ook na deze presentatie het programma voor de zaterdag nog niet ten einde.

Met z'n allen voor de boot

Al enkele jaren maakt het bestuur van EIRENE dankbaar gebruik van een groeiend aantal vrijwilligers die ons helpen bij het redigeren en layouten van EIRENE Nieuws, bij het vele vertaalwerk en natuurlijk bij de

uitvoering van het Estelí-project. Om uit dankbaarheid eens wat terug te doen, charterde het bestuur (via bepaalde connecties) een heuse Groninger Bol (een in principe zeilend binnenvaartschip) die bijna voor de deur lag en waarmee we via het Merwedekanaal, het Amsterdam-Rijnkanaal en de Lek naar Nieuwegein (eigenlijk de oude haven van Vreeswijk) zijn gevaren. Het is bekend dat varen hongerig maakt, maar dankzij de kookkunsten van Marjolein den Hartog en Antoinette de Jong duurde dat niet lang. Voor een aantal bestuursleden en vrijwilligers was het bijzonder aardig om aan boord ook oud-medewerkster Ilse Oosterlaken en oud-kantoorvrijwilliger Bertram Flesch weer eens te ontmoeten. Het niet voorspelde zonnige weer maakte het helemaal tot een geslaagde middag.

Jan Schaake
Bestuurslid EIRENE Nederland

Sponsorloop in de Vierdaagse van Nijmegen

Hielke Wassenaar, projectleider voor Estelí, zal de Vierdaagse van Nijmegen gaan lopen. Hij loopt 4 * 40 km en hangt deze prestatie op aan het project Estelí, waar hij zich de afgelopen tijd zo voor inzet. Graag wil hij sponsoren hebben voor deze prestatie. U kunt inschrijven per kilometer of voor de hele tocht.

Als U bijvoorbeeld inschrijft voor € 0,10 per kilometer dan sponsort U Hielke (Estelí) voor € 16,-. U kunt ook een vast bedrag hiervoor inzetten.

Het is een mooi gebaar als onze projectleider deze afstand opdraagt aan het project waar hij zich zo mee verbonden heeft. Hij loopt zich al "het vuur uit de sloffen", en dan nu dit ook nog. Wij hopen dat U hem wilt steunen.

U kunt mailen naar hielkesw@hotmail.com als u hem wilt steunen. Uiteraard kunt U Uw deelname ook per telefoon bij het kantoor bekend maken.

Hij zal U na de Vierdaagse berichten of hij het gehaald heeft. Vervolgens kunt U het bedrag overmaken aan de penningmeester (zie voor gironummer de achterzijde van deze nieuwsbrief) onder vermelding van 'sponsoring Hielke.'

Malte zegt vaarwel

Zoals dat elk jaar gebeurt, nemen we ook in deze zomer afscheid van ons kantoorvrijwilliger. Malte Hakemann heeft tijdens zijn dienst dertien maanden in Utrecht gewerkt.

Het zit er al bijna op. Mijn jaar in vrijwilligersdienst bij EIRENE Nederland en Kerk en Vrede in Utrecht ging natuurlijk sneller voorbij dan ik had verwacht. Toen mijn opvolger Thomas zijn projectbezoek aan ons bracht, besepte ik al zo langzamerhand dat ik er binnenkort weer vandoor moest en verplaatste ik me even in mijn eigen situatie van twaalf maanden terug. Zeker was dat even wennen, voor het eerst alleen wonen met alles wat er bij hoort en door de week gewoon werken. Bovendien in een vreemde taal hoewel dit uiteindelijk wel behoorlijk meeviel. Gedurende mijn verblijf in Nederland heb ik nieuwe ervaringen mogen opdoen en nieuwe mensen leren kennen.

En ook al hadden wij het vaak vrij druk en ging er weleens iets mis, wilde ik er al vlug niets van missen omdat we telkens weer lol hadden. Dat hoeft zeker ook te maken met het soort werk waarbij we betrokken zijn. De inzet van EIRENE op het gebied van vrijwilligerswerk, ontwikkelingssamenwerking en burgervredeswerk is bijzonder belangrijk en blijft hopelijk maar doorgroeien. Ik ben jullie allemaal dankbaar voor de kans er een steentje aan bij te dragen.

Verder veel succes ermee, het ga jullie goed.

Malte Hakemann

Vrijwilligerswerk buitenland

Jacob Koorn: terugblik op Burkina Faso

Na anderhalf jaar dienst voor EIRENE is Jacob Koorn onlangs teruggekomen in Nederland. In een kort interview blikt hij terug op zijn ervaringen.

Op 20 maart jongstleden was het zover: Jacob was terug in Nederland, na een half jaar in Frankrijk en een jaar in Burkina Faso te hebben gewerkt voor EIRENE. Het is natuurlijk wel even wennen om na anderhalf jaar buitenland weer in Nederland te zijn. Dat begint al bij een wandeling door de stad.

De instelling van de mensen is heel anders in Burkina - daar groeten mensen elkaar vrijwel altijd uitgebreid als ze elkaar op straat tegenkomen. Ook als mensen elkaar niet kennen, dat maakt niet uit. Als je ergens staat te wachten, maken mensen meteen een praatje met je en vragen waar je vandaan komt, en waar je mee bezig bent. Het is een sociale verplichting, maar één die Jacob wel een beetje mist in Nederland.

Het eerste halfjaar werkte Jacob in een Arkgemeenschap in Frankrijk: een gemeenschap waar gehandicapten en mensen zonder verstandelijke beperking samen leven, werken en wonen. De bedoeling was oorspronkelijk dat hij daarna in Burkina Faso ook in een Arkgemeenschap zou gaan werken, maar EIRENE stopte de samenwerking met die gemeenschap en Jacob ging op zoek naar een ander project.

ICCV-Nazemce

Dat werd uiteindelijk het ICCV-Nazemce in Ouagadougou, of kortweg Ouaga, de hoofdstad van Burkina Faso. ICCV staat voor Initiative Communautaire Changer la Vie, gemeenschappelijk initiatief om het leven te veranderen. Nazemce betekent zoiets als "Ça va aller", het komt wel goed, wat ongeveer

Jacob leest voor

de levenshouding is van de Burkinabe. Zoals Jacob beschrijft: "Dan gebeuren er allerlei dingen die niet goed lopen en dan is het van, 'ça va aller', het komt wel weer goed. Het komt vaak juist niet goed, maar het is in ieder geval een positieve houding. Zo hou je het wel langer vol."

Het ICCV heeft verschillende afdelingen: allereerst is er een peuter-kleuterschool voor drie- tot zesjarigen, waar ongeveer 80 kinderen onderwijs volgen. Deze groep heet CP-Zéro, een knipoog naar het Franse onderwijssysteem, waar de eerste groep van de basisschool de CP-1 genoemd wordt. Maar deze kinderen gaan nog niet naar de CP-1, vandaar de naam CP-Zéro. Ook zijn er een bibliotheek, een studiecentrum met mogelijkheid tot huiswerkbegeleiding voor jongeren, een EHBO-post en een praatgroep voor vrouwen, voornamelijk weduwen.

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

Een ander onderdeel, één van Jacobs favoriete, is een theatergroep voor jongeren. Veel van de onderwerpen van de toneelstukken zijn bedoeld om voorlichting te geven over kwesties en problemen die de jongeren tegenkomen in hun dagelijks leven. Onderwerpen zoals TBC, AIDS en ongewenste zwangerschap worden behandeld, maar ook een thema als ontbossing komt aan de orde. De theatergroep werkt volgens een vast format dat het publiek heel actief bij het toneelstuk betreft. Als het toneelstuk is afgelopen, blijven de acteurs in hun rol en mag het publiek met de personages in gesprek. Dit wordt het theaterforum genoemd. Het gaat dan een beetje moralistisch, zo van 'welke personages hebben het goed gedaan.' De personages die het niet goed deden, krijgen advies van de toeschouwers hoe ze het de volgende keer beter kunnen doen.

Sala

Een speciale plek is er voor Sala, een meisje dat polio heeft en daardoor maar één klein armpje heeft. Door de ziekte is ook haar leervermogen aangetast en was ze al drie keer blijven zitten op school, waarna werd besloten dat ze beter privé-les kan krijgen. Jacob gaf haar onderwijsprogramma samen met andere vrijwilligers vorm en gaf les in rekenen en taal en leerde haar een beetje schrijven met haar voeten. Om haar een toekomstperspectief te bieden, wordt Sala opgeleid tot verhalenverteller.

"In zo'n land als Burkina heb je je handen nodig, anders betekenen je eigenlijk niets, zeker als vrouw. Vrouwen maken schoon en koken, en als je dat niet kan, ben je eigenlijk een beetje minderwaardig."

Daarom heeft ICCV gekozen voor verhalenverteller, want verhalenvertellers staan in Burkina Faso in hoog aanzien. Ze treden op tijdens feesten en bijvoorbeeld op bruiloften, waar ze sprookjes en fabels vertellen om de gasten te vermaken. Sala heeft af en toe al eens opgetreden, onder andere tijdens het Kerstfeest van de CP-Zéro, om alvast een beetje te oefenen. "Voor

sommige dingen had ze geen geheugen, maar voor zulke verhalen dan weer wel. Ze kan zo een verhaal van een kwartier van begin tot einde vertellen." Sala vertelde de verhalen in het Moré, de lokale taal, maar het ICCV wil haar ook Frans leren, zodat ze uiteindelijk ook op andere plaatsen in West-Afrika zal kunnen optreden.

Perspectief

Het leukst van zijn werk bij ICCV vond Jacob het liedjes zingen met de kinderen van de CP-Zéro en het vertellen van verhalen aan hen. De omgang met zijn collega's ging goed, al was het soms lastig dat mensen vaak niet zeggen wat ze vinden, of als ze het al doen, dan doen ze het veel diplomatieker dan in Nederland. Nederlanders zijn juist erg gewend om te zeggen wat ze denken, maar vooral kritiek geven is in Burkina niet zo gebruikelijk. Evaluaties van projecten werden daardoor wat lastig, ook al werden ze wel gedaan: "Dan zaten we er met zijn allen, en dan was de conclusie: 'c'est bien passé'" (vert.: het is goed verlopen). Ook al was er van alles misgegaan. "Je moet wel een beetje je Westerse blik loslaten. Het kost tijd om daaraan te wennen."

Jacob neemt ook in zijn persoonlijke leven iets mee van zijn tijd in Burkina: "Ik weet nu dat ik ook op een andere manier kan leven. Ik was altijd heel erg een afsprakenman, en dat is er wel een beetje af. En je leert meer relativiseren. De dingen waar wij ons hier druk om maken, die vallen in het niet, als je denkt dat er mensen zijn, die elke dag bezig zijn om te zorgen genoeg te verdienen, zodat ze die dag eten kunnen kopen voor henzelf en hun kind."

Liseth Meijer
Redacteur EIRENE Nederland

Ine kijkt terug op haar dienst

Onze vrijwilligster Ine Zuurmond is in mei voortijdig gestopt met haar werk voor EIRENE in de VS. Hier fragmenten uit haar nieuws van mei:

Ik heb vaak meer dan 40 uur in de week gewerkt en had niet vaak twee vrije dagen achter elkaar. Het contact met de girls was, zoals ik al schreef, heel goed en waardevol en ook het werken in de daycare met de betaalde krachten was heel fijn, ik voelde me door hen echt gewaardeerd. De periode die achter mij ligt, ervaar ik als goed en positief wat mijn werk in Bridgeway betreft. Ik kon me soms niet helemaal vinden in de regels voor de residents; die vind ik soms te strak in aanpak, maar de staf heeft een ervaring van nu 23 jaar en ik denk dat het niet eenvoudig is om dingen te veranderen.

Het contact met de girls is intensief geworden. Vorige week zei een van hen: "Ine ik kan me niet voorstellen dat je weggaat, maar ik heb er alle begrip voor!" Hier komt dus om de hoek dat ik eerder wegga. A.s. zaterdag 16 mei zal ik van hier vertrekken. Hoofddreden is dat mijn enige broer ernstig ziek is en ik het gevoel heb dat ik in Holland moet zijn, zodat ik hem gewoon kan bezoeken. Colorado is erg ver weg als je even op bezoek wilt.

Lieve mensen die mij hebben ondersteund: dank opnieuw voor alle support en brieven!

HET BETEKENDE HEEL VEEL VOOR MIJ!

Ine's laatste nieuwsbrief in het geheel is te downloaden op onze website.

Ine Zuurmond
EIRENE vrijwilligster in de VS

Pinksterconferentie 2009

EIRENE Internationaal

Het thema van de Pinksterconferentie 2009 was Vrijwilligerswerk. De Pinksterconferentie werd gehouden in Vallendar, Duitsland.

Een heel groot deel van het werk bij EIRENE wordt door enthousiaste mensen gedaan, die daar geen cent mee verdienen. Nu hoorden we ook hoe dit in onze partnerlanden gebeurt van gasten uit Marokko, Oeganda, Niger en Nicaragua. Door hun inbreng kreeg deze conferentie een internationale dimensie. We hoorden van onze gasten hoe in hun land vrijwilligerswerk plaatsvindt. In deze landen kent men veel vrijwilligerswerk, vaak begint het al thuis. Doordat veel families met aids te maken hebben, blijft er weinig tijd over voor vrijwilligerswerk buiten de familie. Vrijwilligerswerk is noodzakelijk, er wordt veel goed werk gedaan dat anders niet zou kunnen gebeuren. Het loont zich, want de mensen die eraan meedoen krijgen ook nieuwe vaardigheden. Het is echter niet kosteloos. Men moet mensen trainen en onkosten vergoeden.

Op zondagmorgen sprak de heer Reinhold Meimberg over de toekomst van de vrijwillige inzet. De motivatie voor de vrijwilliger wordt bepaald door verschillende factoren: de eigen levensvisie en waarden en herkenning van jezelf in de organisatie; het helpen van anderen, dat als zinvol wordt ervaren; de mogelijkheid de inzet te gebruiken voor je carrière en CV; het compenseren van een schuldgevoel door je in te zetten voor anderen en het krijgen van een positiever zelfbeeld. De laatste twee punten zullen mensen nooit noemen, maar die spelen zeker een rol. Tegenwoordig geldt een inzet niet meer een leven lang. Dat moeten organisaties goed beseffen. Internet speelt een grote rol. Het is waardevol dat een vrijwilliger in belangrijke beslissingen zijn stem kan laten horen, dan voelt hij zich meer bij de organisatie betrokken. Het is nodig dat de vrijwilliger binnen de organisatie een persoon kan aanspreken als er vragen zijn. De organisatie moet aan verschillende randvoorwaarden voldoen: er moeten duidelijke regels en afspraken zijn; de bekwaamheid van mensen moet vergroot worden door cursussen en trainingen; er moeten onkostenvergoedingen geregeld worden voor training en technische ondersteuning.

Het is nodig te kijken waar en hoe je met andere organisaties samen kunt werken. Kan men vrijwilligerswerk voor de toekomst starten? Bijvoorbeeld als iemand nu niet kan, maar zich over drie jaar wel kan inzetten. Belangrijk is ook de waardering voor het werk. In de daaropvolgende plenaire discussie kwamen de volgende vragen nog aan bod. Hoe vinden we nieuwe vrijwilligers? Wat kunnen we vrijwilligers bieden? Daarbij blijkt dat Duitsland in de eerste plaats mensen zoekt, die voor EIRENE in het buitenland gewerkt hebben als vrijwilliger. In Nederland heeft men positieve ervaringen met het vinden van mensen via Internet.

Workshops

's Middags kon men kiezen uit 5 workshops die twee keer plaatsvonden. Jet Visser nam deel aan 'Mensenrechten in Marokko.'

Iedereen vormt een stukje van EIRENE

Abdelilah Ben Abdeslam, vicevoorzitter van de Association Marocaine des Droits Humains (AMDH), verzorgde deze workshop. Deze organisatie is opgericht in 1979. Hij vertelde dat onder Hassan II mensenrechten niet werden gerespecteerd en er veel mensen uit de politieke oppositie, waaronder hijzelf, in de gevangenis kwamen. Na 1988 veranderde het politieke klimaat en mocht de organisatie haar werk weer doen. Er zijn in de regering dingen verbeterd, maar er moet nog steeds veel gebeuren. Men besteedt aandacht aan slachtoffers van geweld, men geeft trainingen over mensenrechten en opvoedingstrainingen voor jeugdgroepen. Men zet zich actief in om de vrouwenrechten te verbeteren. De organisatie is onafhankelijk van de regering en krijgt heel veel steun van advocaten. Nu telt AMDH 10.000 leden.

Rainbow House of Hope Oeganda

Micheal Mwase uit Oeganda, een van de gasten op de conferentie, vertelde over het Rainbow House of Hope in Oeganda, waar hij de leider van is. Hij vertelde dat hijzelf de kans gekregen heeft naar school te gaan omdat andere mensen zich over het gezin ontfermden toen zijn vader, die vocht in het leger van Idi Amin, doodgewaand was. Omdat hijzelf heeft kunnen leren besloot hij samen met een vriend een opvangcentrum voor straatkinderen in een sloppenwijk van Kampala te starten. Een Nederlandse priester heeft in zijn leven als kind een belangrijke rol gespeeld. Zelf heeft hij al jong een instrument leren bespelen en de priester heeft er voor gezorgd dat er een groot aantal oude instrumenten naar Oeganda kwamen.

In het huis waar hij nu werkt, spelen veel kinderen op zo'n oud instrument en af en toe treden ze op. Dit heeft een grote aantrekkingskracht. De kinderen die voorheen straatkinderen waren en deels nog zijn, kunnen in het huis opgevangen worden. Zij krijgen er maaltijden en doen veel aan sport en muziek en een groot aantal kinderen gaat nu naar school. Ook leren zij op een geweldloze wijze conflicten op te lossen. Dit project is afhankelijk van giften. Op het ogenblik ondersteunt een Duitse vereniging een groot deel van de onkosten. Regelmatig werkt er een vrijwilliger van EIRENE. Maar het is ieder jaar weer spannend of men genoeg geld kan werven om dit project voor te zetten. Het is indrukwekkend hoe deze mensen met relatief weinig middelen een grote groep kinderen en jongeren weer een toekomstperspectief kunnen bieden.

vervolg op pagina 8

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

Postbanknr. 185 66 60
t.n.v. EIRENE Nederland
te Deventer

(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres:
Postbus 1528, 3500 BM Utrecht
Telefoon: (030) 271 43 76
Email: info@eirene-nederland.org
Web: www.eirene-nederland.org

Internationale Oecumenische
Vredesdienst

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar.
Redactie: Malte Hakemann en Liseth Meijer.
Lay-out: Cesar N. Mercedes Manchego.

ANTWOORDFORMULIER

- Ik steun het werk van EIRENE!
Noteer me als lid
(minimaal 20 euro per jaar)
- Ik ken meer mensen die interesse hebben in EIRENE! **Stuur me** **extra nieuwsbrieven** toe om aan hen door te geven.
- Ik heb interesse in een vrijwillige vredesdienst in het buitenland. Houdt me op de hoogte van ontwikkelingen.
- Ik wil een EIRENE-avond organiseren in mijn gemeente. Neem contact met me op.

naam + adresgegevens:

e-mailadres

vervolg van pagina 7

Stiftungsvergadering

Tijdens de Pinksterconferentie was er ook een vergadering van de Stiftung EIRENE. Henny van der Ree was daar aanwezig als penningmeester van EIRENE Nederland. Punten die aan de orde kwamen, waren:

- De vergadering begon met een kort in memoriam voor Paul Gentner, waarbij geciteerd werd uit de afscheidsrede van Jean-Luc Tissot.

- De financiële crisis is ook niet zonder kleerscheuren aan de Stiftung voorbij gegaan. Zij heeft ongeveer 15 % van haar vermogen verloren.

- Evenals bij EIRENE Internationaal vindt er binnen de Stiftung ook een structuurwijziging plaats. De Stiftung wordt een institutioneel lid van EIRENE Internationaal om zodoende invloed te kunnen uitoefenen op het beleid van EIRENE Internationaal.

- Twee leden van de Stiftung, Anne Dähling en Folker Thamm, hebben het voor elkaar gekregen bij de Neuwieder en Koblenzer gerechten, dat opgelegde geldboetes aan wetsovertreders rechtstreeks op de rekening van EIRENE Internationaal gestort zullen worden.

- Door het grote aantal nieuwe leden binnen de Stiftung is er besloten een nieuwe folder te laten maken.

- Het komende jaar wordt gebruikt om een bank te vinden die beter bij de doelstellingen van de Stiftung en EIRENE Internationaal past dan de huidige bank.

Jet Visser-Romijn
Bestuurslid

Henny van der Ree
Penningmeester

Burgervredeswerk

Europa als civiele vredesmacht

Op 16 mei vond in Utrecht een landelijke bijeenkomst plaats waar de deelnemers in gesprek konden gaan met kandidaat politici voor het Europees Parlement.

“De EU moet het Associatieverdrag met Israël opschorten om de regering te dwingen met de Palestijnen te gaan praten over een onafhankelijke Palestijnse staat.” Rena Netjes, Midden-Oostdeskundige en kandidaat nummer 13 van het CDA, verraste haar toehoorders met een aantal krachtige stellingnames. Zij deed haar uitspraken tijdens het politiek debat van NEAG Alternatieven voor Geweld over ‘Europa als civiele vredesmissie?’ op 16 mei jl. in Utrecht.

Netjes is van mening dat Europa te lang heeft aangelopen achter oud-president Bush, die beweerde dat de aanslagen van 9/11 en Madrid gericht waren tegen de westerse democratie. Een foute analyse, zo meent zij, want de kritiek in de islamitische wereld is niet daartegen gericht, maar tegen de steun van het westen voor onderdrukkende regimes, zoals in Egypte en Saudi-Arabië. “We moeten eens ophouden met vanuit Europa enorme bedragen over te maken om Moebarak in het

zadel te houden.” Toch zijn er wel mogelijkheden om het beleid in de goede richting om te buigen: Jan Cremers, Europarlementariër voor de PvdA, wees in dit verband op zijn succes om te komen tot een richtlijn voor het aan banden leggen van wapenexporten.

GroenLinks-kandidaat Marije Cornelissen deed de uitspraak dat haar partij net als CDA en PvdA streeft naar één Europees leger. Wel tekent zij daarbij aan dat dit vooral als taak moeten hebben om onder VN-vlag te worden ingezet voor vredesoperaties.

Alle kandidaten waren het erover eens, dat Europa de inzet van diplomatieke middelen veel meer zou moeten nastreven, zoals vorig jaar is gebeurd in het conflict tussen Rusland en Georgië. Ook bleken zij allen wel iets te voelen voor de totstandkoming van een regeling naar het voorbeeld van Duitsland, waardoor organisaties als Nonviolent Peaceforce en Peace Brigades International in staat worden gesteld burgervredeswerkers te werven, op te leiden en uit te zenden naar conflictgebieden.

Henk Zandvliet
Directeur NEAG Alternatieven voor Geweld